

Jak žít na té obrovsky širé pláni, kterou je život. Jak to udělat, procházet se všude po široké zahradě a jíst ovoce ze všech stromů zahrady, včetně stromu života, jehož listí je lékem, ano, moralisté umanutě zvednou prst a káravě doplní, krom toho jednoho, krom stromu poznání dobrého a zlého. Ale morálku spíše zajímají ty všechny ostatní stromy, zajímá ji nekonečný prostor zahrady, se zájmem botanika o všechny ostatní stromy a květiny a řeky, se zájmem umělce a entomologa o všechny motýly v rajské zahradě, o pohled za hranice oceánu. Jak žít v tomto světě, **jak umožnit Bohu, aby mě učinil šťastným?** Jak žít svůj čin jako modlitbu? Jak být člověkem, jak umožnit Bohu, abych se stal jeho obrazem, abych naplnil svoje lidství, jak žít v lásce, skrze ni a s ní, aby dotek Boha způsobil radost? Toto je téma morálky. Jak umět svůj život, jak žít mezi všemi stromy zahrady, aby to dávalo smysl, aby to bylo krásné a trochu i vtipné, jak svůj život neprohrát. Ano, kdesi na hranicích jsou závory záporných příkazů desatera, nezabiješ, nesesmíš, nepokradeš, nesmíš si prostřelit hlavu revolverem, byla by to škoda, střež se, aby Ti v hlavě nehrkaly závisti, abys neumřel sebelitostí, abys svoji spiritualitu nezaložil na nenávisti, ale abys myslel na nebe, morálka není věda hraničářů, morálka je věda našeho každodenního života zde v zahradě. **Ráno otevřeš oči, a to otevření očí se stane svátostí.**

Marek Orko Vácha

<https://magazin.signaly.cz/2310/marek-orko-vacha-vsichni-vedi-proti-cemu-cirkev-je?fbclid=IwAR37kNbawjnmU71efPFdy4Ta5ZiHWnjxPvDqk6GqxjEceFgRgFFu-bx2Xo>

Jen pro radost: Připomeňme si, jak Ježíš vybízel svoje učedníky, aby si všímali podrobností. Zvláštního detailu, že se na slavnosti nedostává vína. Detailu, že chybí jedna ovce. Detailu, kdy chudá vdova dává dva drobné. Drobnosti, že je třeba mít zásobu oleje pro případ, že se ženich opozdí. Drobné otázky položené učedníkům, kolik mají chlebů. Detail rozdělaného ohně a ryb na roštu, když ráno očekával učedníky. Komunita, která střeží drobné detaily lásky, kde o sebe jednotliví členové vzájemně pečují a vytvářejí otevřený a evangelizační prostor, je místem přítomnosti Zmrtvýchvstalého, který komunitu posvěcuje podle Otcova plánu.

(papež František, apoštolská exhortace *Gaudete et exultate*, odst. 144.145; 2018)

OHLÁŠKY!!!

- v pátek 7. 6. – **Noc kostelů** – putování po kostelech naší farnosti
- v neděli 9. 6. od 14:00 v kostele v Dýšině – **přehlídka komorních souborů ZUŠ Plzeňského kraje**
- v sobotu 15. 6. v 15:00 – **poutní mše ke sv. Antonínu v Nadrybech** – po skončení piknik
- v pátek 21. 6. po mši svaté v Dýšině - **farní táborák** nejen pro děti na závěr školního roku
- v neděli 28. 7. od 13:00 – **farní bazar**
- 4. - 16. 8. **pout' farnosti do Rumunska** – zapisujte se do tabulky pod kůrem
- 26. - 30. 8. – **příměstský tábor farnosti** – prázdninové setkání dětí na dýšinské faře, pro děti od 4 do 15 let, program vždy od 8:00 do 15:30. Přihlášky možno podávat do 31. 7. panu faráři, J. Blažkovi, Pancovým, V. Kopečkové nebo T. Koutecké. Informace i přihlášky na webu farnosti
- pro aktuální informace sledujte web farnosti: **www.farnostdysina.cz**

Kontakt: P. Tomáš Kadlec, tel. 721 372 955, mail: farnost.dysina@bip.cz, Web: www.farnostdysina.cz

TERN 296

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Dýšina
26. 05. 2024 - Slavnost Nejsvětější Trojice

Mrazivé slovo Trojice

Život plný radosti a vitality

Teologové s velkou námahou vynalezli pro Boha falešně aritmetické, mrazivé slovo Trojice – a ono přitom jde o neuhasínající život plný radosti a vitality.

Otec bez přestání oslavuje a uctívá nekonečnou dokonalost, kterou vidí v Synu; Syn bez přestání uctívá nekonečnou dokonalost, kterou vidí v Otci; a Duch, „Vítr“, dech polibku, není nic jiného než proudění lásky mezi nimi. Je to Život Věčného, život bez konce, jenž se odvíjí ve věčné Lásce.

Odjakživa mám touhu po radosti, po naplnění

Použiji obraz otisku pečetidla ve vosku: ve vosku mé duše vyhloubil Bůh svůj otisk. A tato prohlubeň, hlubina, to je má potřeba Boha. Tento obraz dobře vystihuje, co denně prožívám. Zdá se mi, že ta hlubina v mé duši, kterou tak silně pociťuji, mě doprovází odjakživa; je to neustálá žízeň po štěstí, po radosti, po naplnění. A je těžké s tak absolutní hlubinou v duši žít, ale na druhé straně je v ní i příslib, že Bůh ji naplní. Nekonečný a milující Bůh ji v mém srdci vytvořil, aby ji mohl naplnit. A rozhodnutí je na mně.

Moje tři základní životní jistoty

Víme a zakoušíme, že láska má snahu se šířit. Jsme příliš malou nádobou, než abychom mohli obsáhnout Nekonečného Boha, Láska je extáze. Působí, že se stáváme něčím víc, vyvádí nás ze sebe samých.

- Bůh je láska. To je první základní kámen mé víry.
- Druhým základním kamenem mé víry je jistota, že jsem milován.
- A třetím je jistota, že ona tajemná svoboda, kterou v sobě neseme, je nám dána výlučně z toho důvodu, aby nás učinila schopnými odpovědět láskou na Lásku.

Poklad věřícího člověka

Poklad věřícího člověka **nazývám radost**. Radost z jistoty, že je milován a že se díky své svobodě učí milovat. Křesťané vědí, že Bůh - Láska - nám umožňuje trochu do tohoto tajemství proniknout. Tato láska je jedním ze základních rysů, na kterých se zakládá podobnost člověka a Boha. V Bohu je v plnosti, v každém člověku se teprve rozvíjí.

Abbé Pierre, Testament

Motto:

RADOST JE POKLAD VĚŘÍČÍHO ČLOVĚKA.

Marek Orko Vácha: Všichni vědí, proti čemu církev je

Všichni vědí, proti čemu církev je, a proto vás taky zvou do médií. Církev je proti sexu před svatbou. Církev je proti potratům, zejména v Polsku. Taky v USA. Církev je proti sňatkům homosexuálů. Církev je proti antikoncepci, hormonální zejména. Církev je taky proti kondomům. Církev je proti adopci dětí homosexuály. Církev je proti eutanazii. Církev je proti svěcení žen. Církev je proti asistované reprodukci. Církev je proti preimplantační diagnostice. Církev je proti práci v neděli. Církev je proti otevřeným supermarketům v neděli. Církev je proti zrušení celibátu. Kdybych se na ulici kohokoli zeptal, proti čemu je církev, každý by si asi na něco vzpomněl. Možná že i my křesťané spíše víme a spíše umíme v médiích mluvit proti čemu jsme než pro co.

Ale pro co je církev? Když rybáře definuje, že loví ryby, a zahrádkáře, že pěstuje zeleninu, co definuje křesťana? Že je proti potratům? Pro co je křesťan? Odpovídám naivně, **křesťana definuje radost z Boha**, která se navenek projevuje jako láska k lidem, láska k přírodě, k umění, k tanci, k jídlu, hudbě a všemu krásnému, co je. Ke každému slovu a ke každému činu je šťastný člověk pozorný a chce jej proměnit v liturgii. Definuje jej touha. My křesťané máme být odborníci na radost ze života, ale ne jen jako mít dobrou náladu nebo být po ranním ristrettu a čokoládovém croissantu dobře naladěni, jde o něco hlubšího, o celý postoj života od první chvíle, kdy člověk ráno otevře oči, jako vděk za to, že jsem, **vděk za život**, díky za každé nové ráno. Nikoli jen mít štěstí, nýbrž být šťastný. To je přece jenom něco víc, než jen být dobře naladěni, nebo než vyhrát ve sportce. Křesťané mají být učitelé hudby. Ale nejen té lidské, být učitelé hudby, která je tu a tam slyšet, když se v noci člověk dívá na nebe nebo když poslouchá chorály žab v noci nebo chorály ptáků brzo ráno. Slyšet melodii za zvuky. Když Bůh tak miloval svět, máme se i my po školách a nárožích učit milovat svět, máme se učit být odborníky na lásku k tomuto světu. Tohle máme učit žáčky v obecných a středních školách. Rybář ať učí jak lovit ryby, zahrádkář, jak pěstovat zeleninu, a křesťan, jak být na světě šťastný do posledního atomu svého těla, jak milovat ryby i petržel a lední hokej. Chceme být odborníky na to, jak **dovolit Bohu, aby nás učinil šťastnými**.

Základní věta je jednoduchá. Bůh chce, abys byla šťastná. Bůh chce, abys byl šťastný. Bez jakéhokoli ohledu na realie tvého života. Bez ohledu na nemoci, pracovní nebo vztahové neúspěchy, bez ohledu na lidi, kteří tě nenávidí a třeba mají proč a třeba nemají proč. Není to tak, že si nyní každý čtenář vzpomene na nějaké trable vlastního života. No já bych vlastně chtěl být takto šťastný, ale v mém případě to nejde. Je zde ta ztířenější píseňka a já jsem se dobře nenaučil. Je zde ten vztah, který se mi nezdařil. Je zde ten člověk, který mě nespravedlivě pomlouvá na sociálních sítích. Je zde ta nemoc. Je zde tento hřích, stav hříchu, který se opakuje a ze kterého se nechci nebo nemohu odpoutat. Je zde fakt, že už jsem pár let nebyl u zpovědi. Je zde tato závažná a objektivní překážka. Je zde můj zpackaný život a co se stalo, nelze odestát. Ať jsou šťastní ostatní, já nemohu.

Trvá to dlouho, velmi dlouho, než člověk pochopí, že žádná z výše uvedených objektivních a reálných příčin není překážkou toho být šťastný. Trvá to dlouho, než člověk za skřehotáním žab rozezná melodii. Trvá to dlouho, než člověk pochopí, že v teplém a mlžném dubnovém ránu zpívají ptáci pro něj. Trvá to dlouho, než štěstí prosákne do posledního atomu těla. Trvá to dlouho, než člověk uslyší, jak nebesa zpívají. **Není to závislé na osobní bezhříšnosti, ta v tomto světě ani není možná.** Modlitba způsobuje, že Boží láska se vsakuje do člověka. Trvá dlouho, než člověk pochopí, že nikdy postní dobu neprožije zcela dobře, ale že Bůh doplní, co se nedostává, a že to je zdarma. Tohle je křesťanství.

Ještě jinak. **Morálka není naukou o hříchu** a není ani naukou o tom, co ještě hřích není, co je dovolené a co je zakázané. Morálka je naukou o tom, jak umět svůj čin, jak umět život. Morálka je naukou o tom, jak proměnit chvíli mezi prvním otevřením očí a první ranní kávou v diamant. Je to zhmotnění mystiky do kupování housek nebo do umývání nádobí. Jak proměnit notoricky opakovanou cestu do práce ve svátost, jak proměnit nejobyčejnější denní činnost v klenot. V tomto smyslu vlastně morálku hřích příliš nezajímá. Hřích začíná až na okraji zahrady, morálka **je naukou o tom**, jak žít v zahradě, **jak prožít den mezi ránem a večerem, aby byl svatý.**

Jedna z možných definic morálky, v teologii Tomáše Akvinského, sice poněkud šroubovaně, avšak přesně o tomto mluví: Morální teologie je součást teologie, která zkoumá lidské skutky, aby je zaměřila k pravé blaženosti a poslednímu cíli člověka prostřednictvím ctností, a to ve světle Zjevení.[1] Žádná nauka o hříchu, ale cesta, jak dospět ke štěstí, jak zaměřit lidské skutky k pravé blaženosti. Nikoli výčet hříchů.[2]

Začátek země hříchu je plot na hranici zahrady, za kterým je tma a trnité keře, tarasené kládami jednotlivých příkázání desatera, a pak propast. Za plotem nejsou žádné čokoládové dortíky a jiné lákavé hříšky, jak známe z reklam, je to místo, kam není radno a není důvod chodit. Jsou tam mrtví, nesmyslné vraždy, násilí nenávisť, závislosti na kde čem, a když přežije plot, Sméagol se zde proměňuje v Gluma, tvář, podle které umělec maloval Krista, se promění po letech v tvář Jidášovu, žádná krása zakázaného ovoce, nýbrž zlá propast závislostí a pláč nekonečného smutku, nekonečné sebelítosti a obviňování ostatních. Kdo chce, jistě může vstoupit. Vstup je volný, Had se svou cestovní kanceláří nabízí sebezpoznavací zájezd, poznáte dobré i zlé, poznáte věci, které jinde nepoznáte. Poznejte temné hlubiny svého nitra! zve propagační leták. Důsledkem hříchu je, že budeš znát dobré i zlé. Zlé zejména. Ano, přelézt plot je v možnostech člověka, a to je tak všechno, co je k tomu možno říci, člověk k tomu má svobodu. Stát se závislým na hrách nebo drogách je také v možnostech člověka a je to životní zkušenost, kterou ostatní nemají. Je možno se stát alkoholikem nebo závislým na kde čem, je možno prožít život v dokonalé nenávisti a nechat se zevnitř sežrat závistí, a to je jistě druh nového poznání, které si jinak člověk nezakusí. Být troskou je rovněž nová životní zkušenost a člověk se toho hodně o sobě dozví. To všechno je možné. **Had to říká takto přesně, ano, budete znát dobré i zlé**, poznáte něco nového, pojďte, zkuste, udělejte novou a obohacující životní zkušenost. Jsem ustrnutí, jsem Stání na místě, jsem Lež a jsem Smrt. Za plotem vás čeká pohled do zrcadla a uvidíte, co jste ještě neviděli, co ještě o sobě nevíte, co je všechno ve vašich možnostech a poznáte to. **Poznej temnou stránku svého nitra!** – Staň se drogově závislým! Příliš klidný život? – Staň se gamblerem! Nesnesitelná lehkost bytí? – Řekněte stop desateru! Myslíš nezávisle? – Staň se alkoholikem!

Morálka ale není naukou o tom, co je za plotem. Morálka se především zabývá volným oceánem, volným prostorem. Morálka **má být uměním života** v zahradě Edenu, jak bláznivě a divoce pít z pramene života, je uměním tance, uměním správného slova, uměním činu, naukou o umění, jak žít. S překvapením zjistíš, že život, ten reálný, divoký, bláznivý, barevný život, se odehrává zde, v zahradě, nikoli dole v propasti. Morální teologie je návodem k životu, aby to dávalo smysl, aby to bylo v radosti, aby to bylo nadšené a divoké.

